

Udenrigsministeriet: Dansk sikkerhedspolitik 1948-1966 – Bind II: Bilag**49. Depeche af 22. februar 1949 fra ambassadør Reventlow i London til udenrigsminister Gustav Rasmussen (side 94-95)****Bilag 49****Depeche af 22. februar 1949 fra ambassadør Reventlow i London til udenrigsminister Gustav Rasmussen**

KGL. DANSK AMBASSADE
London, den 22. februar 1949

Strengt fortroligt

No. XVIII

De nordiske landes udenrigspolitiske orientering.
Underhåndsbrev af 19. d. m. til udenrigsministeriets direktør fra ambassadøren.

Hr. udenrigsminister,

I det ovenfor citerede brev tillod jeg mig (vide p. 2, stk. 2 in fine) at nævne den risiko, vi i den daværende situation løb for, at Danmark skulle blive mistænkt for – ligesom Sverige – at lægge et for stærkt tryk på Norge i tilbageholdende retning. En tendens i samme retning har givet sig udtryk i et telegram fra Oslo til »The Daily Telegraph« for i dag, i hvilket der bl. a. findes følgende passus: »Up to now Denmark has done everything possible to support the Swedish conception of a neutral and isolated Scandinavian bloc and to undermine Norwegian resolve to join the Atlantic Pact. Now it is left vacillating, friendless and defenceless between isolationist Sweden and the countries of the West.«* Telegrammets fulde tekst vedlægges.

Når jeg – til trods for at mit nævnte brev efter den senest stedfundne udvikling ikke mere udkræver noget svar – kommer tilbage til risikoen for en til ugunst for os foretagen jævnføring af Danmarks holdning med Sveriges, er det, fordi jeg forudser, at man her i den nærmest forestående periode – ikke mindst i betragtning af den iver, med hvilken navnlig den danske regering er gået ind for en nordisk forsvarspagt – vil lægge meget nøje mærke til dansk reaktion over for situationen, som den nu foreligger. Det forekommer mig derfor at være af den største betydning at have opmærksomheden henledt på ønskeligheden af, at den offentlige debat – i pressen og eventuelt også i rigsdagen – om Danmarks fremtidige orientering former sig således, at dansk goodwill i Storbritannien ikke kommer ud for nogen virkelig belastning. Det er mit indtryk, at denne goodwill er ret grundfæstet, og jeg mener tillige, at man her meget vel forstår alvoren i de problemer, der nu bliver aktuelle for Danmark, såvelsom nødvendigheden af, at disse problemer i Danmark undersøges og diskuteres til bunds. I denne forbindelse bør det også erindres, at såvel Mr. Bevin

*) (Oversættelse: »Hidtil har Danmark gjort alt, hvad det kunne, for at støtte den svenske idé om en neutral og isoleret skandinavisk blok og for at underminere den norske beslutning om at tilslutte sig Atlantpagten. Nu er det ladt tilbage vaklende, venneløst og forsvarsløst mellem det isolationistiske Sverige og Vestens lande.«)

(Bilag 49 fortsat)

som andre inden for den britiske udenrigsledelse til mig har fremhævet, at der her ikke bestod noget ønske om at presse Danmark til medlemskab af atlantehavspagten, endstige til at tage en forhastet bestemmelse i så henseende. Alligevel har jeg ment – i et øjeblik, hvor så ekstraordinære forhold foreligger, og hvor Danmark må forudses, så længe ingen afklaring har fundet sted, i hvert fald en tid lang at være uden tilsagn af nogen art fra nogen side – at burde pege både på den udprægede interesse, hvormed man fra britisk side vil følge kommende dansk reaktion, og i denne sammenhæng tillige på den særlige værdi, som bevarelsen hos den britiske regering og den britiske nation af sympatien for og tilliden til Danmark vil frembyde netop i den umiddelbare fremtid.

.....

Jeg har den ære at forblive
med den mest udmærkede højagtelse
hr. udenrigsministerens ærbødigste
(s) Reventlow.

Genpart af nærværende beretning er direkte tilstillet den kgl. ambassadør i Washington.